

τὰ κέρδη τοῦ ἀνδρός. Ἡ ἀπουσία ὁμῶς αὐτῆς πρὸς πορισμὸν χρημάτων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποβαίνει σὺν τῷ χρόνῳ ἐπιβλαβής· διότι στερεῖται ὁ οἶκος τοῦ φυσικοῦ αὐτοῦ προστάτου καὶ ἀντιλήπτορος. Γυνὴ ἀπερχομένη εἰς τὸ ἐξωτερικόν, εἴτε μήτηρ εἶνε, εἴτε ἀδελφὴ, καὶ βιπτομένη εἰς τὸν λαθύρινθον μεγάλης πόλεως πρὸς πορισμὸν ὀλίγων χρημάτων, λέγομεν δὲ ὀλίγων, διότι οἱ πρὸς γυναῖκας διδόμενοι μισθοὶ εἶνε εὐτελεῖς, ἀποβάλλει τὰς ἀγαθὰς νησιωτικὰς ἔξεις, ἐθίζει εἰς βίον ἀβρότερον, ἀπομυθάνει τὰς σκληρὰς γεωργικὰς ἐργασίας· αἱ ἔξεις δὲ αὐταὶ πολλοὺς τῶν νησιωτῶν ἐξαναγκάζουσι καθ' ἑκάστην ἢ ἀπέρχονται τῆς νήσου πανοικί, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν δύνανται νὰ ζήσωσιν ἐν αὐτῇ. . .

Συμβαίνει δὲ καὶ ἕτερον κακὸν ἐκ τῶν ἀποδημιῶν. Πολλοὶ, ἀποδημοῦντες μετὰ τῶν γυναικῶν αὐτῶν προσωρινῶς, διδουσι τὰ κτήματα αὐτῶν εἰς μίσθωσιν (ἐμβατίσιον), ὁ ἐνοικιαστὴς δὲ μὴ ἐπαρκῶν εἰς καλλιέργειαν μεγάλην ἐκτάσεως γαιῶν ἰδίων καὶ ἄλλοτρίων, καταλείπει αὐτὰς ἀγεωργήτους, ἢ μεταχειρίζεται πρὸς ἀπλῆν νομὴν· μὴ ὦν δὲ κύριος τῶν κτημάτων οὐδεμίαν ἐπιφέρει βελτίωσιν ἢ ἐπισκευήν· οὕτω δὲ μειοῦται ἡ ἀξία αὐτῶν.

Ἡ συνήθεια αὕτη τῆς ἀποδημίας τῶν γυναικῶν ἔχει μὲν ἀποτελέσματα εὐάρεστα, τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν, τὴν ἐκπολίτισιν καὶ τὸν πορισμὸν χρημάτων, διότι ἐν συνόλῳ εἰσάγονται πολλὰ χρήματα εἰς τὴν νήσον, παρομαρτοῦσιν ὁμῶς αὐτῇ καὶ ὑπολανθάνοντα κακὰ, ἐν κοινωνίαις μικραῖς ἐπιφέροντα οὐκ ὀλίγην ζημίαν, ὡς τοιαῦτα δὲ θεωροῦμεν τὴν εἰσαγωγὴν τῆς πολυτελείας, τὴν ἐγκατάλειψιν παρὰ τῆς γυναικὸς τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας, ἣτις ἐπὶ πολὺν χρόνον μένει ἐσθεσμένη, μὴ παρέχουσα τὴν φλόγα τῆς μητρικῆς καὶ συζυγικῆς στοργῆς.

Ὁ ἀείμνηστος Εὐστάθιος Σίμος, πρεσβευτὴς ὦν τῆς Ἑλλάδος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀπηύθυνε τῷ 1873 πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον ἔκθεσιν, δι' ἧς ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ζητήματος, καὶ ἐζήτησεν ὅπως ἐξετάσῃ καὶ ἀνεύρῃ τὸν τρόπον τῆς διακωλύσεως τῆς ἀποδημίας ὑπηρετριῶν εἰς τὴν Τουρκίαν. Ἐκ τῆς ἀξιαναγνώστου ταύτης ἐκθέσεως μεταφέρομεν τὴν ἐπομένην παράγραφον· «Ἡ Ὑμετέρη ἐξοχότης καθορᾷ ἡλικίον διατρέχουσι κίνδυνον ἐν Κωνσταντινουπόλει· αἱ νεαρὰ αὐταὶ καὶ ἄποροι θυγατέρες τῆς Ἑλλάδος, πενιχρὰν μὲν ἀλλ' ἔντιμον οἰκίαν καταλείπουσαι, καὶ εἰς τὸ Πανδαιμόνιον τοῦτο εἰσπληθῶσαι ἐλαφρῶ τῷ ποδί, κίνδυνον ἠθικῆς διαφθορᾶς, θρησκευτικῆς ἀποπλανήσεως, ἀπολείας παντὸς αἰσθήματος ἐθνισμοῦ καὶ ἀξιοπροπέιαις, κίνδυνον ἐντελοῦς καταστροφῆς».

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ἐπίτιμος πολίτης.

Εἰς τὸν βασιλέα Γεώργιον ἀπενεμήθη ἐν Ἀγγλίᾳ ἐξαιρετικὴ τιμὴ. Τῇ προτάσει τοῦ λόρδου δημάρχου τοῦ Λονδίνου τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ὠνόμασε παμπῆρεϊ τὸν βασιλέα Γεώργιον ἐπίτιμον πολίτην τοῦ Ἄστεως, ἐπέδωκε δ' αὐτῷ τὸ δίπλωμα, ἐν χρυσῇ κεκλισμένον θήκη, μετὰ τῆς συνήθους ἐπισημότητος. Ὁ βασιλεὺς μετέβη εἰς τὸ δημαρχεῖον συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ πριγκηπος καὶ τῆς πριγκηπίσσης τῆς Οὐαλλίας καὶ ἄλλων μελῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Ἀφοῦ ἐδέχθη τὸ προσφώνημα τοῦ δημάρχου καὶ ἀντεφώνησε τὰ εἰκότα, παρευρέθη εἰς πρόγευμα, εἰς ὃ προσεκλήθησαν ὑπὸ τοῦ δημαρχεῖου οἱ ὑπουργοὶ, τὰ μέλη τῆς ἀριστοκρατίας καὶ διάφοροι Ἕλληνες. Οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι ἔφερον ἑλληνικὰ ἐθνόσημα.

ΕΠΙΦΑΝΕΙΣ ΑΦΗΡΗΜΕΝΟΙ.

Ὁ τῷ 1850 ἐν Βερολίῳ τελευτήσας πρῶτος τῶν διαμαρτυρομένων θεολόγων Αὐγούστος Νέκνδρος ἦτο τόσο ἀφρημένος καὶ ἀπρόσεκτος, ὥστε παρέσχεν ἄφρονον ὕλην ἀνεκδότων. Ἐπειδὴ ἡ οἰκία ἐν ἣ κατῴκει ἀπέιχε πολὺ ἀπὸ τοῦ πανεπιστημίου, ἐζήτησε καὶ εὔρεν ἄλλην ἐγγυτέραν· οὐχ ἦττον ὁμῶς ὅπως μεταβῆ εἰς τὸ πανεπιστήμιον διέβαινε καθ' ἑκάστην ἐπιμόνως ἀπὸ τῆς παλαιᾶς οἰκίας καὶ διήρχετο πάντοτε τὴν συνήθη παλαιὰν ὁδόν.

Λίαν ἀφρημένος ὑπῆρξε καὶ ὁ Βουδαῖος, ὃν ὁ Ἐρασμος ἀπεκάλει τὸ «θαῦμα τῆς Γαλλίας». Μίαν ἡμέραν ἔδραμε σπουδαίως ὁ ὑπηρέτης αὐτοῦ εἰς τὸ σπουδαστήριον του καὶ τῷ ἀνήγγειλεν ὅτι ἐκαίετο ἡ οἰκία· ὁ σοφὸς κύριος του τῷ ἀπεκρίθη· «εἰπέ το εἰς τὴν κυρίαν· γνωρίζεις ὅτι ἐγὼ δὲν φροντίζω περὶ τῶν οἰκιακῶν ὑποθέσεων».

Ὁ πριφρημὸς Γάλλος μυθοποιὸς Λαφονταῖνος ἐνομίσθη πολλάκις ἡλίθιος. Καθ' ἑκάστην ἐλησιμόνει νὰ φορέσῃ τὸ ἐνδυμὰ του ἢ τὰ ὑποδήματα του, ἢ τὰ ἐφόρει ἀντιστρόφως. Εἶχεν υἱόν, ὅστις ἀνετράφη ἐκτὸς τῆς οἰκίας καὶ τὸν ὅποιον δὲν εἶδεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη· τῷ παρήγγειλε λοιπὸν νὰ εὔρεθῇ κατὰ τὴν δεῖνα ἡμέραν καὶ ὥραν εἰς ὄρισμένον μέρος, ὅπως διαλεχθῇ μετ' αὐτοῦ. Φθάσας εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἐλησιμόνησε τὴν αἰτίαν τῆς ἀφίξεώς του ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε οὐδὲ ἀνεγνώριζε τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἀλλὰ πολλὴν ὥραν μετ' αὐτοῦ συνομιλήσας ἐστράφη πρὸς τοὺς περιεστῶτας καὶ ἐπήνησε τὴν συμπεριφορὰν καὶ τὰς γνώσεις τοῦ νεανίου. Ἀκούσας δὲ παρὰ τούτων ὅτι ὁ νεανίας ἦτο ὁ υἱὸς του, «ἔχω μεγάλην εὐχαρίστησιν» ἀπήντησεν. — Ἄλλοτε ἀπεφάσισε νὰ πορευθῆ εἰς τὸ φρούριον Θιερρῦ, ὅπως διαλλαγῇ μετὰ τῆς ἀπ' αὐτοῦ κεχωρισμένης συζύγου του. Ἀναβαίνει λοιπὸν ἐπὶ τῆς ταχυδρομικῆς ἀμάξης, φθάνει εἰς Θιερρῦ καὶ ἔρχεται εἰς τὴν οἰκίαν τῆς συζύγου του.